

ajtajában hideget lehel
 a tepsi, mint felnyitott test
 a boncasztalon. Ritmust kopog
 dalom egy nem létező hexameteren.

Árnyékom fennakad a komód
 sarkán. Jó éjszakát kívánok
 neki, s megnyert szabadságom
 birtokában szobám ölébe bújok.
 Boldog embrióként nyújtózom
 a lemeztelenített ürességben,
 s nézem, miként zár szemérem
 dombja mögé a valóság.

Ilyés András Zsolt

Víztükör

* * *

nézi önmagát
 fénytől csillámló arcát
 halak ráncolják

ébredés után
 hűvös testét szagatom
 visszahunyorog

* * *

nem moshatja le
 titkolt bűneit őrzik
 hallgatag kövek

Pálinka

zabolázatlan
 az átfestett fájdalmak
 üvegmosolya

Vers

toll hegyén táncol
 ritmusa elsietett
 papírzörejek